

ותתחבר השמש בלבנה, אז נכון יהיה הר בית ה' - זו ירושלים למעלה, שתהיה מתקנת בתקונייה להיות נאורה באור שלמעלה, שכל אורה אינו מתקן אלא באור שלמעלה. ובאותו זמן יאור עליה אור עליון על אחד פי שבעה ממה שהיתה מקדם לכן, כפתיוב (שם ל) והיה אור הלבנה באור החמה ואור החמה יהיה שבועתים וגו'.

בראש ההרים, בראשי ההרים היה צריך להיות! מה זה בראש? אלא האור הזה שהיה לה, בראש ההרים הוא. ומיהו ראש ההרים? זה הפה הגדול שהוא ראש ההרים, הראש של כל צד הימין. וזהו שמתקן את הבית תמיד ומכרף אותה להאיר פניה. ועל זה, יהיה נכון.

ובמה יתקן אותה? באותם לבושים שהם כמו שלמעלה, כמו שבארורה. ואותם לבושים כלם עומדים בסוד של שש. והבית הזה, כשהיה מתקן בראש ההרים הזה, שהוא הפה הגדול, אז נקשר ומתעלה למעלה בקיים עליון, ויאור העולם מאותו האור העליון. (א) וזהו ונשא מגבעות, מכל שאר החילות והמחנות העליונים. ואז, ונהרו אליו כל הגוים.

בא וראה, בשעה שהכהן שלמטה פורש ידיו, אז רוח עליונה מאירה ויוצאת, וכל המאורות מאירים, והאורות נמשכים ונאורים ונקשרים אלה באלה, עד שיאירו את פניה של כנסת ישראל, והכל על ידי האור הראשון שהוא הכהן. וכשהכהן מתעורר למטה, כהן מתעורר למעלה. ובמעשים שלמטה מתעוררת ההתעוררות שלמעלה.

ותתחבר השמש בלבנה, אז נכון יהיה הר בית ה' - זו ירושלים למעלה, שתהיה מתקנת בתקונייה להיות נאורה באור שלמעלה, שכל אורה אינו מתקן אלא באור שלמעלה. ובאותו זמן יאור עליה אור עליון על אחד פי שבעה ממה שהיתה מקדם לכן, כפתיוב (שם ל) והיה אור הלבנה באור החמה ואור החמה יהיה שבועתים וגו'.

ההרים וגו'. והיה באחרית הימים, כד יפקוד לה קדשא ברין הוא לברתא דיעקב, ויוקים לה מעפרא, ויתחבר שמשא בסיהרא, כדין נכון יהיה הר בית יי', דא ירושלים לעילא, דתהא מתתקנא בתקונתה לאתנהרא בנהורא דלעילא, דכל נהורהא לאו איהו מתתקנא, אלא בנהורא דלעילא. וכההוא זמנא יתנהיר עלה נהורא עלאה, על חד שבעה ממה דהות מקדמת דנא, כמה דכתיב, (ישעיה ל) והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבועתים וגו'.

בראש ההרים. בראשי ההרים מיבעי ליה. מאי בראש אלא נהורא דא דיהא לה (דף ר"ב ע"ב) בראש ההרים איהו. ומאן איהו ראש ההרים. דא כהנא רבא. דאיהו ראש ההרים. רישא דכלא סטר ימינא. ודא איהו דמתקן לביתא תדיר, ומכרף לה לאנהרא אנפאה. ועל דא, יהיה נכון.

ובמה יתקן לה. באיננון לבושין דאיננון פגיונא דלעילא, כמה דאוקמוה. ואיננון לבושין פלהו קיימן ברזא דשית. והאי ביתא כד יהא מתתקן בהאי ראש ההרים, דאיהו כהנא רבא, כדין אתקשר ואסתלק לעילא בקיומא עלאה, ויתנהיר עלמא מההוא נהירו עלאה, (כדין) ודא הוא ונשא מגבעות, מכל שאר חילין ומשיריין עלאין, וכדין ונהרו אליו כל הגוים.

הא חזי, בשעתא דכהנא דלתתא פריש ידוי, כדין רוחא עלאה אנהיר, ונפיק, וכל בוצינין נהרין, ונהורין אתמשכאן ואתנהרין

ואתקשרין אליו באלין, עד דיתנהירו אנפאה דכנסת ישראל, וכלא על ידא דנהורא קדמאה דאיהו כהנא. וכד כהנא אתער לתתא, כהנא אתער לעילא. וכד כהנא אתער לתתא, אתער לתתא דלעילא.